

RECURS

d'inconstitucionalitat núm. 8045/2006, interposat per noranta-nou diputats del Grup Parlamentari Popular del Congrés en relació amb diversos preceptes de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (Sentència).

El suplement del BOE núm. 172, de 16.7.2010, publica la Sentència 31/2010, de 28 de juny de 2010, dictada pel Tribunal Constitucional en el recurs d'inconstitucionalitat núm. 8045/2006, interposat per noranta-nou diputats del Grup Parlamentari Popular del Congrés en relació amb diversos preceptes de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

En la Sentència esmentada, el Tribunal Constitucional ha decidit:

“Estimar parcialment el recurs d'inconstitucionalitat plantejat per més de cinquanta diputats del Grup Parlamentari Popular contra la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i, en conseqüència,

”Declarar que

”1r Manquen d'eficàcia jurídica interpretativa les referències del preàmbul de l'Estatut de Catalunya a “Catalunya com a nació” i a “la realitat nacional de Catalunya”.

”2n Són inconstitucionals i, per tant, nuls: l'expressió “i preferent” de l'apartat 1 de l'art. 6; l'apartat 4 de l'art. 76; l'incís “amb caràcter exclusiu” de l'apartat 1 de l'art. 78; l'art. 97; els apartats 2, lletres a), b), c), d) i e), i 3 de l'art. 98; els incisos “i amb la participació del Consell de Justícia de Catalunya” dels apartats 5 i 6 de l'art. 95; l'incís “pel President o Presidenta del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que el presideix, i” del apartat 1 de l'art. 99; l'apartat 1 de l'art. 100; l'incís “o al Consell de Justícia de Catalunya” de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'art. 101; l'incís “com a principis o mínim comú normatiu en normes amb rang de llei, excepte en els supòsits que es determinin d'acord amb la Constitució i amb aquest Estatut” de l'art. 111; l'incís “els principis, regles i estàndards mínims que estableixin” de l'apartat 2 de l'art. 120; l'incís “els principis, les regles i els estàndards mínims fixats en” de l'apartat 2 de l'art. 126; l'incís “sempre i quan portin a terme un esforç fiscal també similar” de l'apartat 3 de l'art. 206; i l'incís “pot incloure la capacitat legislativa per establir i regular els tributs propis dels governs locals i” del apartat 2 de l'art. 218.

”3r No són inconstitucionals sempre que s'interpretin en els termes establerts en el corresponent fonament jurídic que s'indica, els següents preceptes: l'art. 5 (FJ 10); l'apartat 2 de l'art. 6 [FJ 14 b)]; l'apartat 1 de l'art. 8 (FJ 12); l'apartat 5 de l'art. 33 (FJ 21); l'art. 34 (FJ 22); l'apartat 1 i el primer enunciat de l'apartat 2 de l'art. 35 (FJ 24); l'apartat 5 de l'art. 50 (FJ 23); l'art. 90 (FJ 40); els apartats 3 i 4 de l'art. 91 (FJ 41); l'apartat 2 de l'art. 95 (FJ 44); l'art. 110 (FJ 59); l'art. 112 (FJ 61); l'art. 122 (FJ 69); l'apartat 3 de l'art. 127 (FJ 73); l'art. 129 (FJ 76); l'art. 138 (FJ 83); l'apartat 3 de l'art. 174 (FJ 111); l'art. 180 (FJ 113); l'apartat 1 de l'art. 183 (FJ 115); l'apartat 5 de l'art. 206 (FJ 134); els apartats 1 i 2, lletres a), b) i d) de l'art. 210 (FJ 135); l'apartat 1, lletra d), de l'art. 222 i l'apartat 1, lletra i), de l'art. 223 (FJ 147); l'apartat 1 de la disposició addicional tercera (FJ 138); i les disposicions addicionals vuitena, novena i desena (FJ 137).

”4t Desestimar el recurs d'inconstitucionalitat pel que fa a la resta.”

Hi ha cinc vots particulars discrepants que formulen els magistrats senyors Vicente Conde Martín de Hijas, Eugeni Gay Montalvo, Jorge Rodríguez-Zapata Pérez, Ramón Rodríguez Arribas i Javier Delgado Barrio.

Barcelona, 20 d'octubre de 2010

LAIA BONET RULL
Secretària del Govern

(10.294.037)